

[Vivike.]

derimod ikke landbrugsjord, det har vi nok af. Tilsyneladende har vi for meget. Vi kan ikke i fornødent omfang komme af med vores landbrugsprodukter.

Men én ting kommer vi til at mangle, og det er rekreative områder. Dem er der stadig kræfter i gang for at ødelægge, idet man løber an på store statstilskud, der ydes, blot man vil forringe eller ødelægge de natur-skønne områder ved vandløbsudretninger, afvanding af søer, moser og fjorde. Skatteborgerne betaler altså for at få ødelagt egne og efterkommeres rekreative muligheder. Det er jo det rene, glade vanvid.

Kan vi ikke standse det ved, at vi op-hæver landvindingsloven, for der er mange planer i gang om at fortsætte ødelæggelsen? En godsejer spekulerer i at afvande Vest Stadil Fjord og har stillet krav om en er-statning på 22 mill. kr., hvis han ikke får tilladelse. Vest Stadil Fjord er en af Europas bedste rasteplasser for trækkende ande- og vadefugle. Nu har jeg godt nok fået oplyst, at i dette projekt spekulerer man ikke i landvindingsloven og tilskud ifølge denne lov, men det er der mange andre, der gør. Det gør man med hensyn til afvandingen af Hvidmosen ved Holstebro, Lønborg Hede, og der kunne nævnes mange andre projekter, som vil ødelægge områder, der kan være til helse for nulevende og kommende slægter.

Disse områder bør bevares, men her udgør landvindingsloven en fare. Mener ministeren ikke, vi bør spare de mange penge, denne lov koster, og ophæve den?

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Det spørgsmål, som hr. Vivike rejser, kunne give anledning til mange betragtninger, det er jo noget mere vidtspændende end det ene lovgivningsaspekt, der her er peget på, nemlig landvindingsloven.

Må jeg vedrørende det konkrete spørgsmål blot henvise til, hvad statsministeren gav udtryk for i den skriftlige redegørelse i forbindelse med åbningstalen, hvoraf det klart fremgik, at den hidtidige form for vandløbs-regulering, landvindingen, er til overvejelse i regeringen, der agter at tage initiativ til en principdebat her i tinget om denne lov-givning.

Under hensyn til det arbejds-pres, vi har i folketinget i øjeblikket, har jeg fundet det

hensigtsmæssigt først senere at foranledige denne principdebat afholdt, altså engang her i foråret. Men indtil denne debat kan finde sted, har jeg foranlediget, at foreliggende, endnu ikke bevilgede landvindings-sager er stillet i bero, således at nye land-vindingssager altså ikke godkendes til ud-førelse. Dette skete 1. oktober 1968.

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Vivike videre kom ind på, nemlig godsejeren, der spekulerer i en afvanding af Vest Stadil Fjord og har krævet en erstatning på mange millioner kroner, kan jeg oplyse, at denne sag mig bekendt ikke har været rejst over for Statens landvindingsudvalg eller i land-brugsministeriet, men jeg må formode, at erstatningskravet har relation til natur-fredningsloven. Ophævelse af landvindings-loven vil altså ikke påvirke dette erstat-ningskrav, om hvis berettigelse jeg ikke kan have nogen mening.

Jeg vil dog gøre hr. Vivike opmærksom på, at en ophævelse af landvindingsloven ikke vil udelukke private grundejere fra at gennemføre private afvandingsarbejder, så-fremt landvæsenstretterne kan godkende disse. Det er altså efter loven overladt til landvæsenkommissionerne at fastsætte reg-lerne, og en ophævelse vil ikke kunne standse dette.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørge-tiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om op-tagelse af statslån i udlandet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 177) findes i tidenden sp. 3959, finansudval-gets betænkning i tillæg B. sp. 643).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Damsgaard: Lovforslaget har været be-handlet i finansudvalget, bl. a. har vi haft et samråd med den højtærede fungerende finansminister, og idet jeg henviser til be-tænkningen, kan jeg på hele finansudvalgets